

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Míluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **V. N.N.**, zast. JUDr. Rostislavem Netrvalem, Ph.D., advokátem se sídlem Zlatnická 78, Klatovy, proti žalovanému: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 2. 2010, č. j. 8 Ca 186/2009 - 46,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal včasnou kasační stížnost proti shora označenému usnesení Městského soudu v Praze, jímž byla odmítnuta žaloba ze dne 14. 7. 2009, kterou se stěžovatel domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 5. 2009, č. j. CPR-13414-1/ČJ-2008-9CPR-216. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele proti usnesení Policie ČR, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie České Budějovice (dále „správní orgán“), ze dne 26. 8. 2008, jímž bylo zastaveno řízení o žádosti stěžovatele o povolení k dlouhodobému pobytu.

[2] Řízení o povolení k dlouhodobému pobytu stěžovatele na území ČR bylo zastaveno podle § 169 odst. 7 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), podle něhož se usnesením také zastaví řízení, jestliže cizinec podal žádost o povolení k dlouhodobému pobytu v době, kdy k tomu není oprávněn. Městský soud žalobu odmítl podle

§ 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť dospěl k závěru, že nesporně došlo k opožděnému podání návrhu.

II. Obsah kasační stížnosti

[3] Z obsahu kasační stížnosti, resp. jejího doplnění, lze dovodit, že stěžovatel napadá usnesení městského soudu z důvodu obsaženého v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., podle něhož lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.

[4] Městský soud odůvodnil napadené rozhodnutí zmeškáním lhůty pro podání žalobního návrhu; o samotném obsahu tohoto návrhu se zmiňuje pouze okrajově. Stěžovatel má za to, že postupoval v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobu podal v zákonné lhůtě dvou měsíců ode dne doručení napadeného rozhodnutí žalovaného.

[5] Žalovaný potvrdil rozhodnutí správního orgánu, kterým bylo zastaveno řízení o žádosti stěžovatele z důvodu, že stěžovateli marně uplynula lhůta pro podání žádosti ve smyslu ustanovení § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Stěžovatel uvádí, že správnímu orgánu doložil zprávu MUDr. Š. ze dne 10. 6. 2008, kterou dokládal nemožnost učinit úkon spočívající v podání předmětné žádosti dříve pro svou nemoc. Ačkoli žalobce doložil existenci důvodů na své vůli nezávislých, které mu bránily v podání žádosti v zákonem stanovené lhůtě, ze strany správního orgánu ani žalovaného k tomu nebylo přihlédnuto.

[6] Stěžovatel má za to, že pokud by se správní orgán a žalovaný zabývali jeho zdravotním stavem, resp. dokladem o jeho nemoci, museli by postupovat podle § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, podle jehož věty druhé zabránilo-li podání žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu v zákonem stanovené lhůtě důvody na vůli cizince nezávislé, je cizinec oprávněn tuto žádost podat do 3 pracovních dnů po zániku těchto důvodů; vízum se do doby zániku tohoto oprávnění považuje za platné. Podle názoru stěžovatele je hodnocení míry bolestivosti ryze subjektivním pocitem každého člověka a není tedy možné, aby správní orgány hodnotily, zda je či není bolestivý stav natolik závažný, aby se mohl účastník správního řízení účastnit úředního jednání či nikoli.

[7] Na základě uvedených důvodů proto stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

[8] Žalovaný se na výzvu soudu ke kasační stížnosti nevyjádřil.

IV. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení Městského soudu v Praze v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody v kasační stížnosti uvedenými, a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[10] Městský soud napadeným usnesením odmítl žalobu podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. z důvodu opožděného podání žalobního návrhu. Podle ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Tímto zvláštním zákonem, který se uplatní přednostně, je v dané věci zákon o pobytu cizinců. Podle ustanovení § 172 odst. 1 tohoto zákona musí být žaloba proti správnímu rozhodnutí podána do 30 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni nebo ode dne

sdělení jiného rozhodnutí správního orgánu, pokud není dále stanoveno jinak. Zmeškání lhůty nelze prominout.

[11] Spisový materiál potvrzuje, že rozhodnutí žalovaného bylo právnímu zástupci stěžovatele doručeno dne 9. 6. 2009. Žaloba proti tomuto rozhodnutí byla předána k poštovní přepravě dne 14. 7. 2009, dne 15. 7. 2009 byla doručena městskému soudu. Vzhledem k tomu, že lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí žalovaného marně uplynula dne 9. 7. 2009 (§ 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců), městský soud postupoval správně, pokud žalobu odmítl pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Za této situace jsou veškeré ostatní námitky stěžovatele týkající se věci samé bezpředmětné.

[12] Lze tedy konstatovat, že městský soud nepochybil, pokud danou věc odmítl meritorně projednat. Kasační důvod vymezený ustanovením § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. naplněn nebyl, Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

[13] O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému náklady řízení nevznikly a proto mu ani jejich náhrada přiznána nebyla.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. října 2010

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu